

3 ди мѣжъ: И пази поржчанія-та на Господа Бога твоего, и ходи въ пжтица-та му, и пази повелѣнїя-та му, и заповѣди-тъ му, и сѣдбы-тъ му, и свидѣлства-та му, както е писано въ Моисеѣвъ-тъ законъ, ^аза да благоденствувашъ въ всичко каквото правишъ, и всякъждѣ дѣто и да
4 ся обърнешъ: ^аЗа да утвърди Господъ слово-то си, което говори за мене, и рече: ^аАко внимайтъ сынове-тъ ти въ пжтъ-тъ си, ^ада ходятъ прѣдъ мене съ истинжъ, съсъ всичко-то си сърдце и съсъ всякъжъ-тъ си душжъ, непрѣмѣнно ^анѣма да оскудѣе отъ тебе мѣжъ върху прѣ-
5 столъ-тъ Израилевъ. А още ты знаешъ това ^акоето ми направи Иоавъ Саруинъ-тъ сынъ, що направи на двама-та войводи на Израилевы-тъ воинства, на ^аАвенира Нировъ-тъ сынъ, и ^ана Амасжъ Иееровъ-тъ сынъ, които уби, и излѣ кръвъ-тъ на бой-тъ въ миръ, и тури кървъ-тъ на бой-тъ въ поясъ-тъ си който бѣ около чрѣсла-та му, и въ обуца-та си които
6 бѣхжъ на нозѣ-тъ му. Направи прочее ^аспоредъ мудрость-тъ си, и да не оставишь да слѣзе сѣдина-та му съ миръ въ
7 гробъ-тъ. Но на сынове-тъ ^ана Варзелая Галаадецъ-тъ направи милость, и нека сж ^аотъ тѣзи които ядѣтъ на грѣпъ-жъ-тъ ти; ^азащото така ся приближихъ
8 тѣ при мене, когато бѣгахъ отъ лице-то на брата ти Авессалома. И его, съ тебе ^аСемей Гираевъ-тъ сынъ, Веніаминецъ-тъ, отъ Варунижъ, който мя проклѣ съ горкъжъ клѣтвъжъ въ който день отивахъ въ Маханаимъ: ^аслѣзе обаче да мя посрѣщне въ Иорданъ, ^аи заклѣхъ мя ся въ Господа, и рѣкохъ: Нѣма да ти умрѣтъ
9 съ мечъ. Сега прочее ^ада го не обезви-нишь; защото си мѣжъ мудръ, и знаешъ що да му направишъ, и да ^асведешъ сѣ-
10 динжъ-тъ му съ кръвъ въ гробъ-тъ.
11 И ^азаспа Давидъ съ отцы-тъ си, и по-
12 гребе ся ^авъ Давидовъ-тъ градъ. А дни-тъ, ^авъ които царува Давидъ надъ Израилъ, ^аблгожжъ четиридесетъ годинъ: седмъ годинъ царова въ Хевронъ, и тридесетъ и три годинъ царова въ Иерусалимъ.
13 И ^асѣднжъ Соломонъ на прѣстолъ-тъ на отца си Давида: и укрѣпи ся царство-то
14 му много. А Адонія Аггионъ-тъ сынъ дойде при Виесавее, Соломоновъ-тъ май-
15 кжъ. И тя рече: ^аСъ миръ ли идешъ? И рече: Съ миръ. Послѣ рече: Имамъ еднжъ
16 думжъ да ти режжъ. И тя рече: Говори. И

рече: Ты знаешъ че ^аменѣ надлежеше царство-то, и на мене бѣше турилъ вси-
17 кый Израилъ лице-то си, за да царувамъ; но царство-то ся обърнжъ та станжъ на брата ми; ^азащото отъ Господа му ста-
18 нжъ. Сега прочее искамъ едно исканіе отъ тебе: не ми ^аотричай. И ты му рече:
19 Говори. И каза: Речи, молѣжъ, на Соломона царъ-тъ, (защото не ще да ти отрече ^атвоя,) да ми даде ^аАвисагжъ Сунамянкжъ-
20 тжъ, за женжъ. И рече Виесавее: Добрѣ: азъ ще говорѣжъ за тебе на царя.
21 И влѣзе Виесавее при царъ Соломона, за да му говори за Адонїжъ. И станжъ царъ-тъ да ѣжъ посрѣщне, и ^апоклони ѣ ся: сетнѣ сѣднжъ на прѣстолъ-тъ си, положи и прѣстолъ за царскжъ-тъ майкжъ, която
22 ^асѣднжъ отдесно нему. И рече: Едно мало прошеніе просѣжъ отъ тебе: не ми ^аотричай. И рече ѣ царъ-тъ: Проси, майко
23 моя; защото не щжъ да ти отрежжъ. И тя рече: Нека ся даде Ависага Сунамянка-
24 та на Адонїжъ брата ти за женжъ. И от-говори царъ Соломонъ и рече на майкжъ си: А защо ты просишь Ависагжъ Сунамянкжъ-тъжъ за Адонїжъ? испроси за него и царство-то, (защото ми е по голѣмъ
25 братъ;) и за него, и за ^аАвіаѳара священникъ-тъ, и за Иоава Саруинъ-тъ сынъ.
26 И заклѣ ся царъ Соломонъ въ Господа, и рече: ^аТака да ми направи Богъ, и така да приложѣ, ако Адонія не говори това
27 слово противъ животъ-тъ си. И сега, живѣ Господъ, който мя подтвърди, и тури мя да сѣднжъ на прѣстолъ-тъ на отца ми Давида, и който ми направи домъ, ^акакто ся обѣща, днесъ ще ся умрѣтъ
28 Адонія. И проводи царъ Соломонъ чрѣзъ рѣкжъ-тъжъ на Ванайжъ Йодаевъ-тъ сынъ, та нападнжъ на него, и умрѣ.
29 А на Авіаѳара священникъ-тъ рече царъ-тъ: ^аИди въ Аѳаѳею, на нивы-тъ си; защото си достоинъ за смъртъ; но въ тойзи день не щжъ да ты умрѣтъ, ^апонеже ты дигнжъ ковчегъ-тъ на Господа Гоова прѣдъ Давида отца ми, и ^апонеже злострада ты въ всичко колкото злостра-
30 да отецъ ми. И отмѣнжъ Соломонъ Авіаѳара да не е священникъ Господу: ^аза да ся испълни слово-то Господне, което говори за Илѣевъ-тъ домъ въ Сило.
31 И тойзи слухъ дойде до Иоава; (защото ^аИоавъ клонѣше велѣдъ Адонїжъ, ако и да не клонѣше велѣдъ Авессалома;) И побѣгнжъ Иоавъ въ скинїжъ-тъ Господнїжъ, та

2 Втор. 29; 9. Ис. Нав. 1; 7.
1 1 Лѣт. 22; 12, 13.
д 2 Пар. 7; 25.
е Псал. 132; 12.
ж 4 Пар. 20; 3.
з 2 Пар. 7; 12, 13. Гл. 8; 25.
и 2 Пар. 3; 39; 18; 5, 12, 14.
19; 5, 6, 7.
і 2 Пар. 3; 27.
к 2 Пар. 20; 10.
л Ст. 9. Прит. 20; 26.

м 2 Пар. 19; 31, 38.
н 2 Пар. 9; 7, 10, 19; 28.
о 2 Пар. 17; 27.
п 2 Пар. 16; 5.
р 2 Пар. 19; 18.
с 2 Пар. 19; 23.
т Исх. 20; 7. Іов. 9; 28.
у Быт. 42; 38. 44; 31.
ф Гл. 1; 21. Дѣян. 2; 29, 13;
36.
х 2 Пар. 5; 7.

ц 2 Пар. 5; 4. 1 Лѣт. 29; 26,
27.
ч 1 Лѣт. 29; 23. 2 Лѣт. 1; 1.
ш 1 Пар. 16; 4, 5.
щ Гл. 1; 5.
ъ 1 Лѣт. 22; 9, 10. 28; 5, 6, 7.
Прит. 21; 30. Дан. 2; 21.
ы Гл. 1; 3, 4.
ь Исх. 20; 12.
ь Виж. Псал. 45; 9.
ю Гл. 1; 7.

я Рув. 1; 17.
ж 2 Пар. 7; 11, 13. 1 Лѣт.
22; 10.
ѣж Ис. Нав. 21; 18.
а 1 Пар. 23; 6. 2 Пар. 15;
24, 29.
б 1 Пар. 22; 20, 23. 2 Пар.
15; 24.
в 1 Пар. 2; 31—35.
г Гл. 1; 7.